

Asperges krijgen de kans niet om oud te worden in Lijndense loods

Lijnden * Al verblijft een gemiddelde asperge er nog geen dag, er móest een koelcel komen om de gewilde waar zo vers mogelijk te houden in de loods op de hoek Hoofdweg-oost/Schipholweg bij Lijnden.

Vers is nu eenmaal het toverwoord, weet ook de Amsterdamse groot-handel Van der Spijk en Rustenburg. Die is al jaren een goede klant van de Hegers. En toen die hoorde dat de Limburgers in Lijnden aan de slag gingen was die daar niet zo blij mee. Volgens Paul Heger hoeft het bedrijf nergens bang voor te zijn. Waar de groothandel marktkooplui, restauranthouders en winkels bevoorraadt, kunnen in de asperge-

loods alleen particulieren terecht. Daar letten pa en ma en partner Martina scherp op. Ook Emelies Wees, partner van Jeroen, doet dat.

Aardigheidje

Omdat pa Heger artritis heeft, zit hij niet elke week in Lijnden. Ma wel. Als ze niet helpt in het stalletje, dan maakt ze wat af met de klanten. Ook perssoepjes en -salades. „Als aardigheidje voor de klant. Want we hebben natuurlijk geen horecaver-gunning voor de loods.” Soms ook kruipt ze bij de straalkachel die ze in een hoekje bij wat tuinstoelen heeft geposteerd. Want het kan behoort-

lijk koud zijn in de grote loods.

Ach, ze is al vanaf haar veertiende gewend te werken en ziet dit als 'een laatste klus'. Tot nu toe bevalt het haar prima: „De mensen zijn hier meer open dan in Limburg. Ze willen ook alles weten over de asperges en het heerlijke Limburgse land.” Om de heimwee niet te veel te laten oplopen, verruilt ze ieder weekend het tijdelijk gehuurde chaletje op camping. Buitenhuizen in Velsen-Zuid voor de eigen bungalow in het land waar ze zo veel van houdt. „Toen we het laatst over de Staatsloterij hadden, zei ik tegen mijn man: 'Wat moeten we nog meer als we die winnen?'”

Het begon met café en een tuinderij in Velden

Velden * De familie Heger had van huis uit een café (De Sport) met een kleine tuinderij in Velden bij Venlo. Het café, dat moeder Maria uiteindelijk met haar zoon dreef, verkochten ze toen de aspergehandel van vader Wiel en zoon Paul (Wipa) een steeds grotere vlucht nam.

Begonnen in grensplaatsen als Enschede en Gronau, bevoorraadden ze op zeker moment ook Düsseldorf en Keulen. Nu de markt in Duitsland verzadigd lijkt, probeert Paul het wat meer in de Randstad. De meeste asperges koopt hij bij boeren in: ge-

woon een kwestie van dagelijks doorgeven wat de klanten nodig hebben, die bestellingen ophalen en langsbrengen.

Een deel kweekt hij zelf in de eigen kassen. Die zorgen ervoor dat het aspergeseizoen geen twee maar drie maanden duurt. De einddatum, 24 juni, is een hard gegeven. Wie na St. Jan nog oogst, steekt de planten kapot. Met het begin kan wel worden gespeeld: in een kas of grond die met buizen is verwarmd, waren de asperges begin april al goed. Twee weken geleden volgden de exemplaren uit de volle grond.